

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu XI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Liberadzki

P. sekretarz sądowy A. B. (1)

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2018 r. w T..

sprawy z wniosku

A. O. (1)

z udziałem

K. O.

S. O. (1)

A. O. (2)

S. O. (2)

D. K.

A. B. (2)

W. G.

A. M.

o stwierdzenie nabycia spadku po:

Z. O.

I. stwierdza, że spadek po Z. O.

zmarłej dnia 26 stycznia 2015 r. w T.

mającej ostatnie zwykłe miejsce pobytu w T.

na podstawie testamentu notarialnego z dnia 8 lipca 2004 roku, otwartego i ogłoszonego przez Sąd Rejonowy w Toruniu 5 lutego 2018 roku

nabyły wprost wnuczki A. B. (2), W. G. (córki G. i D.) po połowie,

II. przyznać biegłej H. P. wynagrodzenie w kwocie 64,78 zł (sześćdziesiąt cztery złote siedemdziesiąt osiem groszy) za udział w rozprawie

III. przyznać biegłemu J. D. wynagrodzenie w kwocie 97,17 zł (dziewięćdziesiąt siedem złotych siedemnaście groszy) za udział w rozprawie,

IV. ustala iż każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni A. O. (1) złożyła wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po Z. O. zmarłej 26 stycznia 2015r. w T.. Wnioskodawczyni podniosła, że spadkodawczyni sporządziła dwa testamenty. Pierwszy testament został sporządzony 8 lipca 2004r. Drugim testamentem z 12 września 2007r. Z. O. odwołała pierwszy testament i do spadku powołała cztery wnuczki: A. B. (2), W. B. (obecnie G.), S. O. (2) i A. O. (1). Wnioskodawczyni wnosiła o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie drugiego testamentu. Uczestnicy D. K., A. B. (2) i W. G. zakwestionowali ważność drugiego testamentu podnosząc, że Z. O. w chwili jego sporządzenia nie była osobą, która mogła swobodnie wyrazić swoją wolę.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Spadkodawczyni Z. O. zmarła 26 stycznia 2015r. w T., swoim ostatnim miejscu zamieszkania. Tylko raz zawierała związek małżeński. Mąż spadkodawczyni zmarł przed nią. Ze związku małżeńskiego urodziło się czworo dzieci: S. O. (1), M. O., K. O. i D. K.. M. O. zmarł przed spadkodawczynią pozostawiając córkę A. M. i A. O. (2). Spadkodawczyni nie miała dzieci pozamałżeńskich ani przysposobionych. Nie były składane oświadczenia spadkowe ani zawierane umowy dotyczące spadku. [dowód: odpisy aktów stanu cywilnego k. 1- 13 akt, okoliczności bezsporne].

Spadkodawczyni sporządziła dwa testamenty. Pierwszy w dniu 8 lipca 2004r., w którym do spadku powołała swoje wnuczki: A. B. (2) oraz W. B. (obecnie G.). Drugi testament został sporządzony 12 września 2007r. Z. O. powołała w nim do dziedziczenia wnuczki: A. B. (2), W. B. (obecnie G.), S. O. (2) i A. O. (1). A. O. (1) i S. O. (2) są córkami K. O.. W. B. (obecnie G.) oraz A. B. (2) są córkami D. K.. [dowód: wypisy testamentów k. 14 – 15 akt].

Z. O. była leczona neurologicznie od 8 marca 2007r. Odnotowano bóle głowy i karku. Spadkodawczyni skarżyła się na nietrzymanie moczu i drżenie rąk. Wynik badania tomograficznego głowy z dnia 17 maja 2007 roku ujawnił zaniki korowo-podkorowe nasilone na płatach skroniowych . Z. O. leczyła się neurologicznie od 08 marca 2007 roku . W trakcie hospitalizacji pulmonologicznej w listopadzie 2007 roku nie stwierdzono zaburzeń świadomości oraz orientacji [dowód : opinia biegłych k. 122-127 akt] .

Jedyną kwestią sporną w sprawie było ustalenie czy spadkodawczyni w chwili sporządzania drugiego testamentu posiadała zdolność testowania.

Sąd ustalał zdolność spadkodawczyni do testowania w oparciu o opinię biegłych. Sąd przesłuchał również na tę okoliczność świadka A. S.. Zeznania świadka potwierdziły wcześniejsze ustalenia biegłych. Na podstawie analizy dostępnej dokumentacji medycznej oraz dokumentacji zebranej w aktach I C 1430/09 biegli stwierdzili, że Z. O. w dniu 12 września 2007r. była w stanie świadomie i swobodnie powziąć decyzję i wyrazić wolę.

Zgodnie z treścią art. 950 kodeksu cywilnego testament może być sporządzony w formie aktu notarialnego. Z kolei z treści art. 945 paragraf 1 pkt 1 kodeksu cywilnego wynika, że testament jest nieważny jeżeli został sporządzony w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe prowadzi do wniosku, iż testament z dnia 12 września 2007r. był testamentem ważnym.

W tym miejscu należy stwierdzić, że do orzeczenia Sądu wkradła się omyłka. Wbrew ustaleniom wynikającym z akt Sąd stwierdził nabycie spadku na podstawie testamentu z 2004r. Sąd I instancji nie ma możliwości naprawienia błędu pisarskiego w treści orzeczenia. Ewentualne zastosowanie przepisów o oczywistej omyłce pisarskiej przekraczałoby zakres tego uregulowania. W tym stanie rzeczy zmiana treści postanowienia wymaga orzeczenia Sądu II instancji.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 520kpc.